

સમ્યગ્ દૃષ્ટિ
એટલે જે નિત્ય છે
એમાં નિત્યનું
દર્શન અને જે
અનિત્ય છે એમાં
અનિત્યનું દર્શન.

આ જીવનમાં
આત્મરતિની
અવસ્થા (નિરંતર
જ્ઞાન દશા, કાર્ય-
સમ્યગ્દર્શનની)
પ્રાપ્તિ કરવી છે
એ ધ્યેય
ભૂલાવું ન જોઈએ.

સમ્યગ્દર્શનની
પ્રાપ્તિ માટે
આપણી ભાષામાં
પ્રવૃત્તિ માટેનો
કર્તૃત્વ (કર્તાભાવ)
અને ભોક્તૃત્વ
(ભોક્તાભાવ)
ઘટાડવાની
કોશિશ કરવી.

કોઈ આપણને
હસી કાઢશે
એવો વિચાર જ
આપણી પોતાની
આપણા પરની
અશ્રધ્ધા છે.

આપણું ધર્મનું
આચરણ એ
સૂક્ષ્મ વિવેક સાથે
થવું જોઈએ કે
જેનાથી આપણે
કોઈની પીડાનું
વિશેષ કારણ
ન બનીએ.

(આત્મરતિની
અવસ્થામાં)
મનનો ઓરડો
વિપત્તિ આવે ત્યારે
પ્રભુની નજીક હોય
અને
સંપત્તિ આવે ત્યારે
સુકૃતોના માધ્યમથી
જીવોની નજીક હોય.

ગુણપ્રાપ્તિ અને
દોષમુક્તિના
વચનોને વધાવતા
અને ગાંઠે બાંધતા
આવડે તો
આત્મકલ્યાણ થાય
તેથી વ્યાખ્યાન
પછી પર્યક્ષ્માણ
લેવાની વિધી છે.

પોતાના વિશે
શબ્દ બોલવામાંથી
બચવાની આદત
પડશે તો
કોઈકના
ગુણને ગાવાની
(ગુણદર્શન અને
ગુણાનુવાદની)
તાકાત આવશે.

સાચી પણ
પોતાની વાત,
પોતાના મોઢે
ન થાય
તેની ખાસ
કાળજી લેવી.

